

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ และผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลกำเนิดนพคุณ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสัตว์ ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง สุนัข และแมว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“การเลี้ยงสุนัขและแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัขและแมว ให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสุนัขและแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมว ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียวของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอบรั้วหรือไม่ก็ตาม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางหรือถนน ซึ่งมีใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้ โดยทางสาธารณะ ถนนสาธารณะ ให้หมายความรวมถึง ทางตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก ด้วย

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก มีกลิ่นเหม็น

“การจดทะเบียน” หมายความว่า การออกใบรับรองรูปพรรณสัณฐาน และการทำเครื่องหมายระบุตัวสุนัข

“การขึ้นทะเบียน” หมายความว่า การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้ง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานตามแบบที่เทศบาลตำบลกำหนด

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายความว่า สัตว์ที่จำเป็นต้องทำการควบคุมพิเศษเนื่องจากมีลักษณะเป็นที่หวาดกลัว หรือมีอุปนิสัยดุร้าย หรือเป็นอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ หรือสัตว์ที่สร้างเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่

(๑) สุนัขและแมวทุกสายพันธุ์ รวมทั้งดุร้ายและไม่ดุร้าย ที่สร้างเหตุรำคาญในพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกับสถานที่เลี้ยง หรือสถานที่หรือทางสาธารณะ

(๒) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) , พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier) , บูลเทอเรีย (Bullterrier) , บางแก้ว , โดเบอร์แมน , ฟิลา , อัลเซเชียน (เยอรมันเชพเพิร์ด) , มาสทิสต์ , เซาเซอลาสกัน , มารามิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๓) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๔) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๕) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลกำเนิดนพคุณ รักษาการตาม เทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม เทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

(๓) คางคกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

(๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว ในเขตพื้นที่หรือทางสาธารณะทุกสาย ซึ่งเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ รับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิน หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ ให้เขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) โค

(๕) กระบือ

(๖) ม้า

(๗) แกะ

(๘) แพะ

(๙) สุกร

(๑๐) ไก่

(๑๑) ห่าน

(๑๒) นก

(๑๓) เป็ด

(๑๔) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๑๕) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชนตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนดินพคุณ

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลกำเนดินพคุณ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม ข้อ ๘ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น คิวัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ายุ่เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๒ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๑ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่าห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ห้าสิบตัวถึงห้าร้อยตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าห้าร้อยเมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ห้าร้อยหนึ่งตัวถึงหนึ่งพันตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งกิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่หนึ่งพันหนึ่งตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่าสองกิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละหนึ่งชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ควบคุมพิเศษประเภทสุนัขและแมว

ข้อ ๑๔ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

(๑) ที่หรือทางสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวอย่างเด็ดขาด

(๒) สวนสาธารณะทุกแห่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวอย่างเด็ดขาด

ข้อ ๑๕ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๑) เขตพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขเกินจำนวนหกตัว ต่อหนึ่งครัวเรือน ต่อพื้นที่ไม่น้อยกว่าห้าสิบตารางเมตร

(๒) เขตพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยแมวเกินจำนวนหกตัว ต่อหนึ่งครัวเรือน ต่อพื้นที่ไม่น้อยกว่าห้าสิบตารางเมตร

กรณีที่ต้องการเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ ทั้งหมดเป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

ข้อ ๑๖.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัขและแมว ดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ทุกตัวที่อยู่ในครอบครองต่อเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ และรับบัตรประจำตัวสุนัขและแมว หรือสัญลักษณ์ หรือวิธีการอื่นใด ตามแบบที่เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณกำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัขและแมว ต้องการมอบ สละการครอบครอง หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ ภายในสิบห้าวัน

(๓) ในกรณีที่มีสุนัขและแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัขและแมว ดำเนินการขึ้นทะเบียนภายในสามสิบวัน และ สุนัขและแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ โดยถาวร หรือสุนัข และแมวในครอบครองตาย เจ้าของสุนัข และแมว ต้องดำเนินการแจ้งให้เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณทราบ ภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๑๖.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องจัดการให้สุนัขและแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อ สุนัข และแมวนั้น มีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมวในครอบครองมี อาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อเทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อ ประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาด ชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัขและแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตาม ประกาศ

ข้อ ๑๖.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะสถานที่เลี้ยงสุนัข และแมว ให้เจ้าของสุนัข และแมว ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้เหมาะสมและดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดถูกสุขลักษณะ อยู่เสมอ

(๒) ควบคุมดูแลสุนัข และแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัย ใกล้เคียง

ข้อ ๑๖.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และ แมวดำเนินการ ดังนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัขและแมวพกบัตร หรือติดเครื่องหมายประจำตัวสุนัข และแมว และต้องมีการควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

(๒) ต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัข และแมว ในสถานที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

ข้อ ๑๖.๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบหรือได้รับแจ้งว่ามีสุนัข และแมวที่เป็นโรคพิษสุนัข บ้าหรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่ เห็นสมควรได้

หมวด ๔

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือ เพิ่มพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๘ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ จะพิจารณา ไล่เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๐ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ

ข้อ ๒๑ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดสามสิบวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๒๐ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๒๒ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๓ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลกําเนิดนพคุณ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ถือเป็นความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๒๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลกำเนิดนพคุณรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.....

(นายเกิดพงศ์ ทวีศักดิ์สมบุญ)

นายกเทศมนตรีตำบลกำเนิดนพคุณ

เห็นชอบ